

Ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας για την Κυριακή Στ΄ Ματθαίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στο μήνυμά του για την Κυριακή Στ΄ Ματθαίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός μεταξύ άλλων τόνισε “Η πίστη στον Χριστό έχει κόστος και πολλές φορές, μας φέρνει σε σύγκρουση με την νοοτροπία και τις πρακτικές του κόσμου τούτου. Υπάρχουν στιγμές που ο αγώνας φαίνεται άνισος. Ακριβώς τότε, ας καταφεύγουμε στην ασφαλή άγκυρα της πίστεως και ας είμαστε βέβαιοι πως κανένας άνεμος, όσο δυνατά και αν πνέει, δεν είναι σε θέση να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού Πατέρα μας”.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη:

Άγαπητοί μου Πατέρες καί Άδελφοί,

Παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Ἡ σημερινὴ μέρα εἶναι ἀφιερωμένη σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸν προφήτη Ἡλία. Ἀνήκει σὲ ἐκεῖνες τὶς μεγάλες μορφές, οἱ ὁποῖες ἔζησαν πρὶν τὸν ἐρχομὸ τοῦ ἀληθινοῦ Μεσσία στὴν γῆ, ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴν διατήρηση τῆς πίστεως στὸν ἕνα καὶ ἀληθινὸ Θεὸ καὶ συγκρούστηκαν μὲ εἰδωλολάτρες καὶ διεφθαρμένους βασιλεῖς τοῦ Ἰσραήλ, ἐπιδεικνύοντας ἀπίστευτο θάρρος καὶ αὐταπάρνηση, ἡ ὁποία τελικὰ ὁδήγησε τοὺς περισσότερους ἀπὸ αὐτοὺς στὸν μαρτυρικὸ θάνατο.

Τὸ πρόσωπο τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προφήτη ἀποτελεῖ καὶ τὸν συνδετικὸ κρίκο τῆς ἑορταστικῆς αὐτῆς ἡμέρας μὲ τὴν ἀποστολικὴν περικοπὴ, ἡ ὁποία ἀνήκει στὴν Καθολικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου. Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ἀναφέρει τὸν Προφήτη Ἡλία ὡς ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ προσευχή, ἐξ αἰτίας τῆς ἀταλάντευτης πίστεώς του, ἀπέκτησε τόση δύναμη, ὥστε, μέσῳ αὐτῆς, ἐμπόδισε τὴν βροχὴ νὰ ποτίσει τὴν γῆ γιὰ τρία χρόνια. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς θεομηνίας ἦταν ἡ ἐπιστροφή τῶν Ἰσραηλιτῶν στὴν πίστη τῶν Πατριαρχῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ἡ ἀπάρνηση τῆς εἰδωλολατρίας.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴν Ἐκκλησίᾳ μας, τοὺς κινδύνους καὶ τὶς πνευματικὲς ἀνάγκες τῶν πρώτων Χριστιανῶν. Γιὰ τοὺς περισσότερους ἱστορικοὺς τῆς Καινῆς Διαθήκης μάλιστα, θεωρεῖται ὡς ἡ πρώτη Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Χριστιανούς. Καὶ αὐτὸ διότι ὁ Ἀποστόλος Ἰάκωβος, ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικότερα πρόσωπα τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, εἶναι ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους ποὺ μαρτύρησε στὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ 62 μ.Χ., ὁπότε ἡ Ἐπιστολή του δὲν μπορεῖ νὰ γράφτηκε ἀργότερα.

Στὴν Ἐπιστολή, ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος ἐπιδιώκει νὰ πείσει τοὺς χριστιανοὺς ἀδελφούς του νὰ αἰσθάνονται διαρκῶς πὼς ζοῦν μέσα στὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἀναζητοῦν μὲ κάθε τρόπο τὴν ἐπικοινωνία καὶ τὴν ἔνωση μαζί Του. Ἐλᾶτε νὰ ἀναγνωρίσουμε μαζί τὴν φλογερὴ ἀγάπη μὲ τὴν ὁποία εἶναι πλημμυρισμένα τὰ λόγια του. Ρωτᾷ: «Βρίσκεται κανένας σας σὲ δύσκολη θέση; Νὰ προσεύχεται. Εἶναι κάποιος χαρούμενος; Νὰ ὑμνεῖ τὸ Θεό. Εἶναι κάποιος ἀπὸ σᾶς ἄρρωστος; Νὰ προσκαλέσει τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας νὰ προσευχηθοῦν γι' αὐτὸν καὶ νὰ τὸν ἀλείψουν μὲ λάδι, ἐπικαλούμενοι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου» (5: 13-14).

Αὐτὸ ὅμως ποὺ κάνει τὸν λόγο του μοναδικὸ καὶ ἀξίζει νὰ ἀποτελεῖ σταθερὴ πυξίδα στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ εἶναι ἡ σύνδεση ποὺ κάνει ἀνάμεσα στὴν προσευχὴ καὶ τὴν ἀγάπη. Τὸ πόση σημασία ἔχει ἡ προσευχὴ στὴν ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ, τὸ γνωρίζουμε ὅλοι, τόσο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Χριστό, ὅσο καὶ ἀπὸ ὅλους

τοὺς Ἁγίους Του ἀνεξαίρετως. Ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος ὅμως προχωρᾷ σὲ κάτι ὑπέροχο: Διευρύνει τὴν προσευχή, τὴν κάνει πιὸ πλατιά καὶ μᾶς καλεῖ νὰ μὴν τὴν χρησιμοποιοῦμε μόνο ὡς μέσον τῆς προσωπικῆς μας ὠφέλειας καὶ σωτηρίας ἀλλὰ καὶ ὡς ἐργαλεῖο ἀγάπης. Ἀκοῦστε, μὲ πόσο ἀπλὸ τρόπο καταφέρνει νὰ συνδέσει αὐτὰ τὰ δύο:

«Ἡ προσευχή πού γίνεται μὲ πίστη, γράφει, εἶναι σὲ θέση νὰ σώσει ἀκόμη καὶ ἕναν ἄρρωστο, μὲ παρέμβαση τοῦ Κυρίου. Κι ἂν ἔχει κάνει ἁμαρτίες, ὁ Κύριος θὰ τοῦ τὶς συγχωρήσει ... Νὰ προσεύχεστε ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο, γιὰ νὰ θεραπευτεῖτε. Ἡ παράκληση ἐκείνου πού ζεῖ σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἔχει μεγάλη δύναμη καὶ ἀποτελεσματικότητα» (5: 15-16).

Ἀλήθεια, πόσο θὰ ἄλλαζε ἡ πνευματικὴ μας ζωή, ἂν ἐμπιστευόμασταν τὸν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου! Πόσο ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγωνία γιὰ τὰ ἀγαπημένα μας πρόσωπα θὰ ἡμέρευαν μὲ τὴν προσευχή, ἂν ἤμασταν βέβαιοι γιὰ τὴν δύναμη τῆς! Ὁ ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης ἔλεγε κάτι συγκινητικὸ καὶ χαριτωμένο: «Μὴ μιλάτε πολὺ στὰ παιδιὰ γιὰ τὸν Θεό. Τὰ λόγια μόνον χτυπᾶνε στὰ αὐτιά τους. Μιλήστε στὸν Θεὸ γιὰ τὰ παιδιὰ σας. Τότε ὁ Θεὸς παίρνει τὴν προσευχή σας καὶ μέσω τοῦ ἀγγέλου τοῦ παιδιοῦ, τὰ λέει στὸ παιδί. Λὲς τὴν προσευχή σου γιὰ τὸ παιδί; Αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ βασικὸ ὄπλο».

Τίνος ὅμως ἡ προσευχή ἔχει μεγάλη δύναμη καὶ ἀποτελεσματικότητα; Ἡ προσευχή ἐκείνου πού ζεῖ σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μεγάλη παρηγοριὰ κρύβει αὐτὸς ὁ λόγος, ἀδελφοί μου. Παρηγοριά, ἀλλὰ καὶ πνευματικὸ μεγαλεῖο. Ἡ δική μας πνευματικὴ προκοπὴ ἐνισχύει τὴν δύναμη τῆς προσευχῆς μας. Ὅσο ζοῦμε σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅσο καλλιεργοῦμε καὶ ἐνισχύουμε τὴν σχέση μας μαζί Του, γινόμαστε μέσον παρηγοριᾶς καὶ σωτηρίας τοῦ ἀδελφοῦ μας. Γινόμαστε συνεργοὶ στὸ σχέδιο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Γινόμαστε συντελεστὲς ἐνισχύσεως, ἰάσεως, ἀκόμη καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν του! Ποιὰ μεγαλύτερη δωρεὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ ποθήσει;

Ἀδελφοί μου,

Στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο ἀκούσαμε γιὰ ἕνα ἀκόμη θαῦμα τοῦ Κυρίου μας. Μὲ μόνον τὸν λόγο Του, ἕνας παραλυτικὸς βρῆκε τὴν υἰεῖά του! (Μτθ. 9: 1-8). Ἀκόμη ὅμως καὶ ἐκείνη τὴν μεγαλειώδη στιγμή, οἱ Γραμματεῖς, δηλαδὴ οἱ μορφωμένοι γινῶστες τοῦ Νόμου τοῦ Μωυσῆ, οἱ διανοούμενοι Ἑβραῖοι πού εἶχαν ὀξυμμένο τὸν νοῦ ἀλλὰ ἀναίσθητη τὴν καρδιά τους, ἀντὶ γιὰ εὐγνώμονα τέκνα τοῦ Θεοῦ, μεταβλήθηκαν σὲ θλιβεροὺς κατηγοροὺς Του, καθὼς δὲν Τοῦ ἀναγνώρισαν τὴν δύναμη καὶ τὸ δικαίωμα νὰ συγχωρεῖ ἁμαρτίες.

Αὐτὸ συμβαίνει μὲ ὅσους μεταβάλουν τὴν πίστη σὲ ὑπόθεση τοῦ νοῦ. Ὅσοι

προσεγγίζουν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μόνο μὲ τὴν διάνοιά τους, χωρὶς νὰ φροντίζουν τὴν κάθαρση τῆς καρδιᾶς τους ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ πάθη τους, δὲν θὰ νιώσουν ποτὲ τὴν γαλήνη καὶ τὴν χαρὰ τῆς σχέσεώς τους μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν θὰ ἀντιληφθοῦν ποτὲ τὰ διαρκῆ θαύματα ποὺ συμβαίνουν γύρω μας. Ἀντίθετα, θὰ χλευάζουν καὶ θὰ διώκουν ἐκείνους ποὺ μιλοῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς φωτισμένης τους καρδιᾶς, μέσα στὴν ὁποίαν ἐπέτρεψαν, μὲ τὸν πνευματικό τους ἀγῶνα, νὰ κατοικήσει ἡ Θεία Χάρις.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐξήγηση τῶν διώξεων τῶν Προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἐξήγηση τῶν διωγμῶν ποὺ ὑπέστησαν καὶ ὑφίστανται μέχρι σήμερα οἱ Χριστιανοὶ σὲ πολλὰ μέρη τῆς γῆς. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος, στὴν ἀρχὴ τῆς σημερινῆς περικοπῆς, μᾶς καλεῖ νὰ ὀπλιστοῦμε μὲ ὑπομονὴ ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα πὼς ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ ἐπιτρέψει ποτὲ νὰ συντριβοῦν τὰ παιδιά του ἀπὸ τὶς δοκιμασίες καὶ τοὺς πειρασμούς.

Μὲ τὴν ἴδια ὑπομονὴ ἃς ὀπλιστοῦμε καὶ ἐμεῖς. Ἡ πίστη στὸν Χριστὸ ἔχει κόστος καὶ πολλὲς φορές, μᾶς φέρνει σὲ σύγκρουση μὲ τὴν νοοτροπία καὶ τὶς πρακτικὲς τοῦ κόσμου τούτου. Ὑπάρχουν στιγμὲς ποὺ ὁ ἀγῶνας φαίνεται ἄνισος. Ἀκριβῶς τότε, ἃς καταφεύγουμε στὴν ἀσφαλῆ ἄγκυρα τῆς πίστεως καὶ ἃς εἴμαστε βέβαιοι πὼς κανένας ἄνεμος, ὅσο δυνατὰ καὶ ἂν πνέει, δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ μᾶς χωρίσει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας. Ἀμήν.

Μὲ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ